

ubrano peli združeni župnijski pevski zbori pod vodstvom g. abitur. Miheliča. Istočasno je pred starodavno Aninsko kapelo zunaj cerkve daroval tiho sveto mašo drugi križevski rojak, g. Ludvik Gala, infuliran naddekan v litomerški škofiji na Češkem. Po službi božji pa se je uvrstila veličastna procesija z Naj svetejšim mimo lepo okrašenih križevskih hiš in med poljem. Navdušeno zborovsko in ljudsko petje je med procesijo povzdigovalo svečano razpoloženje in podžigalo pobožnost. Vse slavje, ki bo ostalo udeležencem v trajnem spominu, je zaključila skupna posvetitev presv. Srcu Jezusovemu in zahvalna pesem. Da se je mogla ta proslava tako lepo izvršiti, se imamo zahvaliti predvsem ljubemu Bogu za ugodno vreme, križevskemu g. dekanu Josipu Weixlu pa za vso vnemo in požrtvovalnost pri pripravah in vodstvu.

Katoliški shod na Dunaju je bil ne samo veličastna zunanja manifestacija katoličanstva, marveč tudi razširitev poglobitev katoliške misli. Zgodovinsko ozadje je bila zmaga Kristusovega križa nad turškim polumesecem pred dunajskim obzidjem pred 250 leti. Niso te zmage izvojevali samo nemški vojniki, odločitev so povzročili Slovani: Slovenci, Hrvatje, Čehi in zlasti Poljaki pod vodstvom slavnega poljskega kralja Jana Sobieskega. Spričo tega zgodovinskega spomina so se na Dunaju zbrali zastopniki slovanskih narodov, kojih pradedje so pred 250 leti prehlivali kri pred Dunajem, da rešijo katoliški zapad pred mohamedansko-turško poplavo. Potomci teh junakov so na Dunaju nastopali tudi kot branilci križa, ne sicer zoper Turke, marveč zoper moderne svobodomislece, verske brezbrizence, brezverce in brezbožnike. V pravi katoliški slogi so zastopniki raznih narodov dali čast Kristusu Zveličarju ter izpovedali pred vsem svetom, da je rešitev sveta in človeštva edino le v Kristusu in njegovi veri. Dokler se ne bodo vsi narodi na zapadu vrnili h Kristusu ter uredili vse svoje življenje in delovanje po krščanskih načelih, ni upati na zboljšanje sedanjega nesrečnega stanja in na učinkovito ureditev razmer. Dunajski katoliški shod je dokaz, kakšnega pomena so taka zborovanja, ki osvežujejo duha s katoliškimi načeli in okrepljajo voljo s trdnimi sklepi sodobne katoliške akcije. Želeti je, da se tak shod čimprej vrši tudi v naši državi. Na nas katoliških Slovenih je, da tak shod pripravimo ter priredimo.

Praški nuncij stoji zopet v ospredju javnega zanimanja v Čehoslovaški. Povzročili so to čehoslovaški svobodomisleci, ki se v svojih listih z vprav husitsko trdovratnostjo zaganjajo v papeževega zastopnika v Čehoslovaški, v nadškofa Ciriacija. V pismu, ki ga je nuncij pisal voditelju Slovakov, poslancu Hlinki, zavrača te napade ter s toplimi besedami hvali vdanost Slovakov katoliški cerkvi in njenemu poglavarju, rimskemu papežu. Ta vdanost je prišla do sijajnega izraza o priliki 1100-letnice prve krščanske cerkve na Slovaškem, ki jo je dal zgraditi knez Pribina v Nitri. Proslava te znamenite 1100-letnice je dokazala, kako so katoliški Slo-

vaki globoko vdan katoliški cerkvi in kako srčno častijo papeževega zastopnika. Ugotovitev tega dejstva, ki jo je izvršil nuncij v navedenem pismu, je hudo vdarila v nos svobodomislece, in sicer zlasti v vrstah čehoslovaških nar. socialistov. Tako dela svobodomiselnost težave v vseh državah.

Katoliška akcija je rešitev. Pretekli mesec so nemški škofje s svojih konferenc v Fuldi poslali papežu daljšo spomenico o sedanjih razmerah v Nemčiji. Papež Pij XI. je na to spomenico odgovoril s posebnim pismom, v katerem katoliškim Nemcem prav posebno priporoča Katoliško akcijo, o kateri pravi Sveti oče: »Nikdar ni bila človeštvu bolj potrebna kot je danes in nič je ne more nadomestiti. Katoliška akcija je, kot sem to že večkrat poudaril, sodelovanje neduhovnikov (svetnjakov) z duhovniki. Če se bo pravilno izvajala in vodila, če jo bodo nosila ljubezni žareča srca in če se bo udeleževala v polni zvestobi do škofov - potem bo za vas postala nova velikanska reka svežih energij, ki se bo plodonosno pretakala med vašimi v revščini živečimi verniki. Katoliška akcija pa bo s pridnim, vztrajnim in premišljenim delovanjem dosegla uspehe, ki jih tako želimo, če bode znala zajeti mladino. Ako hočemo, da obdrži katoliška cerkev danes in jutri in vse čase pred nami in ob vsaki okoliščini one pravice, ki jih je dobila od Boga, moramo imeti mladino. Ako želimo, da bo zavladal Kristus v srcih človeštva, pridobimo mladino. Ako naj človeška družba ostane krščanska, neglede na oblike vladavine, bo to delo in zasluga mladine.«

Volitve v Delavsko zbornico!

Poziv vsem nameščencem!

Dne 22. oktobra 1933 — ne 8. oktobra! — se vršijo volitve v Delavsko zbornico. Dolžnost

Slovenija pod vodo.

Meža in Drava.

V območju Alp je deževalo in bogznaj kolikokrat lilo od četrta do nedelje. Radi neprestanih nalivov so do 3 m in še višje narasli vsi dotoki Drave in seve tudi Drava sama. Meža je prestopila bregove v soboto dne 23. sept. Preplavila je trg Guštanj, jeklarne in drla preko jeklarne dalje čez polja ter travnike, uničujoč pridelke. Cesta od Guštanjja proti Dravogradu je bila 1 km pod vodo in je bil vsak promet nemogoč.

Tudi Drava je prestopila v gornjih predelih bregove in je valila s seboj drevje, tesan les, grmovje in razne druge stvari. Radi navala tramovja je odkel lesen, zasilni most, ki je bil zgrajen pred tremi leti in je tvoril zvezo s kopalščem na Mariborskem otoku. — Most je odneslo proti Mariboru, kjer se je razletel in so v soboto zvečer ptujski pionirji ujeli dele mostu. Pritoki Drave z levega in desnega brega so narasli v silovite hudournike, ki so rušili jeze žag, odnašali zlebe in izpodjedali

vseh slovenskih katoliških nameščencev je, da se teh volitev udeleže. Te volitve bodo manifestacija naše zavednosti, neupogljivosti in odločnosti. Te volitve bodo pokazale, da je slovensko izobraženstvo v veliki večini katoliško, ki čuti z ljudstvom in ki odklanja marksizem in fašizem, ki se skušata včasih tudi pod plaščem krščanstva vtihotapiti med naše ljudi. 22. oktober mora biti dan zmage katoliške socialne in demokratične miselnosti, zgrajene na večnoveljavnih načelih evangelija in okrožnic Leona XIII. in Pija XI.

Kdo voli?

Volijo vsi zasebni in trgovski nameščenci in nameščenke, t. j. vsi trgovski pomočniki in pomočnice, poslovodje, vodje podružnic, blagajniki in blagajničarke, vsi uradniki in uradnice v trgovskih, odvetniških, občinskih, notarskih, gozdnih in drugih pisarnah, vsi organizirani predelavci, poljari, mašinisti, lovci, gozdni pazniki, šafarji, ekonomski, oskrbniki, lesni manipulanti, delovodje in sploh vsi inteligenčni poklici.

Kje se volitve vrše?

Volitve se vrše v skoraj vseh onih krajih, kjer stanuje zdravnik Okrožnega urada. Podrobna določila glede krajev in načina volitev stalno prinaša »Slovenec«. Za vse informacije se je obračati na naslov: Franc Kremžar, urednik »Slovenca«, Ljubljana, Kopitarjeva ulica 6, ali dr. Fran Vatovec, urednik »Slovenca« v Mariboru, Koroška cesta 1.

Koga bomo volili?

Vse slovenske katoliške nameščence pozivljamo, da dne 22. oktobra 1933 glasujejo za listo Društva združenih zasebnih in trgovskih nameščencev Slovenije v Ljubljani.

Glavni volilni odbor Društva združenih zasebnih in trgovskih nameščencev Slovenije v Ljubljani: Franc Kremžar, urednik »Slovenca«; Avgust Novak, uradnik Vzajemne zavarovalnice. — Za mariborsko skupino: dr. Fran Vatovec, urednik »Slovenca«; Mirko Geratlić, časnikar, oba v Mariboru.

Naša glasovnica je bela!

ceste, kolovoze in steze. Mnogo škode so napravile Pesnica, Ščavnica in Dravinja. Kraji v Pesniški, Ščavniški in po Dravinjski dolini so hudo prizadeti glede poljskih pridelkov in paše.

Savinja in njeni pritoki.

Tokrat je obiskala Savinjsko dolino poplavna nesreča, ki prekaša vse poplave zadnjih deset let. Po Savinjski dolini in krog Celja je pričelo z nalivi že v sredo dne 20. septembra in je deževalo z malimi presledki do nedelje. V petek dne 22. septembra je pričela naraščati Savinja s pritoki in je dosegla v noči na soboto 4 m nad navadnim stanjem. Poplavna statistika trdi, da je bilo pri tokratni poplavi stanje Savinje višje nego ob poplavnih nesrečah v letih: 1876, 1891 in 1926.

Največja poplava je bila v Celju in okolici 1673. leta in sicer 25. septembra. Zadnji pondeljek je minulo 260 let od te največje poplavne nesreče. Takrat leta 1673 je segala voda še 40 cm višje nego pri tokratni poplavi.

Mesto Celje je bilo v soboto dopoldne popolnoma odrezano od okolice in je lukalo iznad valov kakor otok. Vojaki, gasilci in mestni delavci so se lotili z vso vnaemo reševalnega dela. V soboto popoldne je zalila voda progo savinjske železnice na Dolgem polju in jo izpodjedla. Promet na savinjski železnici so morali ukiniti.

Krog poldne v soboto je porušilo tramovje dobro zavarovano brv preko Savinje pri celjskem parku.

Kmalu po tretji uri so zlomili težki hlodi odpornost starega kapucinskega mosta, katerega je odnesla razbesnela Savinja proti železniškemu mostu, kjer se je razbil in je valila voda naprej posamezno tramovje. Za kapucinskim mostom je zadela ista usoda še precej novo in trdno Grenadirjevo brv.

V soboto proti večeru so zaprli v Celju vse trgovine. Celjski reševalci so spravili s čolni na varno 16 oseb, a vendar sta utonila v Celju dva moška. V soboto v noči se je pripeljal iz Ptuja v Celje oddelek pionirjev, da je pomagal reševati ubogim poplavljenecem preostalo imetje.

Narasla Savinja je odtrgala v soboto krog dveh popoldne v Rimskih Toplicah šmarjetski most. Šmarjeta je odtrgana od postaje.

Ne samo Celja z daljno okolico, ampak celo Savinjsko dolino je zajela tokrat silovita poplava in so porušeni še naslednji mostovi: pri Levcu, v Kasazah, pri Petrovčah in Letušu. Vsi jezovi v gornjem toku Savinje so uničeni. Zrušil se je tudi nedavno zgrajeni jez na Polzeli kot obramba polzelskega betonskega mosta.

Popolnoma poplavilo je vas Vrbje pri Žalcu. V petrovški cerkvi je stala voda 20 cm visoko. Močno narasli pritoki Savinje so zagrnili z valovi travnike in polja od Braslovč do Celja. Pod vodo je bil ves svet proti Gomilskemu, Grajski vasi in Št. Pavlu.

Povodenj na Kranjskem.

Nič manj nego Savinjsko dolino je za dela povodenj tudi Kranjsko.

Že v noči od 20. na 21. sept. je nenedoma narasli Cerknjski potok povzročil veliko opustošenje. Voda je vdrla v Cerknici v hiše, hleve, v shrambe, in odnesla seboj vse, kar je dosegla. Komaj in komaj so si oteli ljudje golo življenje.

Dne 22. septembra je izredno narasla in se razlila Ljubljana in poplavila Barje, kjer je bilo pod vodo 16.000 ha zemlje. Od Vrhniko do Laverce, od Ljubljane do Krima je bilo eno jezero.

Neverjetno je narasla in se razlila Ribnišica. Hudo prizadeta je od povodnji Ribnica z okolico, Sodražica z okolico in Dobropolje. Strušanska kotlina je bila povsem odrezana. Od Ribnice do Kočevja je valovilo 8 km dolgo jezero.

Krka se je dvignila 3 m nad navadno stanje. Valovi Krke so rušili mostove, razdrapali ceste in poškodovali cele naselbine. Celoten promet krog Novega mesta je bil onemogočen.

Strahovito škodo je napravila v kamniškem srezu Kamniška Bistrica. Odnesla je brvi, moste ter rušila jeze.

Leseni most preko Bistrice iz Stahovice proti Bistričici se je zrušil pod pritiskom hloedovja, ko je bilo na njem 15 ljudi in sicer 9 moških, 3 ženske in 2 otroka. Rešili so se vsi z lastno in tujo pomočjo in sta utonila samo 2 otroka. V usodnem trenutku je stala na mostu mati s šestletno hčerko v naročju. Ko se je most podrl, se je zmuznil materi otrok iz rok in valovi so ga odnesli. Na mostu je stal tudi 10letni šolar, ki je imel nahrbtnik s knjigami in tudi tega so pokopali valovi.

Sava pri Brežicah je dosegla višino 5 m nad normalo, kakor pri povodnji pred 10 leti. Celo Krško polje je bilo jezero.

V noči od nedelje na pondeljek so začeli padati vode in se zgubljati v stare struge. Sedaj je še le vidna slika strašnega opustošenja po Savinjski dolini in Kranjskem. Saj vsi opisi te grozovite povodnje niso niti senca istine, ki gre v težke milijone na račun že itak siromašne Slovenije. Celotni poplavljeni Sloveniji je nujno potrebna državna pomoč v denarju, kruhu, materialu za zgradbo ter popravilo mostov, brvi, jezov, cest itd. Za poplavlence se bodo morale prirejati zasebne zbirke, sicer bo obubožani narod obupal. Tokratno poplavno gorje, ki je zadelo z malimi izjemami celo Slovenijo, je najhujše tekom zadnjih desetletij in bodo pretekla leta, predno bo popravljena in prebolena danes še — nepregledna škoda.

je odšel g. Martin Čepin za provizorja k Sv. Emi.

Dijak izginil — Drava ga je naplavila. Pred 14 dnevi je izginil iz Maribora 18letni dijak 6. gimnazije Oton Abl. Drava je naplavila sedaj mladega obupanca pri Sv. Marku niže Ptuja.

Obstreljen od neznanca. Po cesti proti domu se je vračal 34letni čevljarski pomočnik Franc Črepinko iz Pekar pri Mariboru. Iz teme je oddal nanj neznanec več strelav, od katerih je zadel eden Črepinko v nogo in so ga morali spraviti v mariborsko bolnico.

Dve veliki kopicli slame in sena, last posestnika Franca Robiča v Limbušu pri Mariboru, sta postali žrtev požara.

Zagonetna smrt in preiskava o njej. Zadnjič smo poročali s par vrsticami o zagonetnem smrtnem zastrupljenju 59-

letnega viničarja Josipa Divjaka. Josip Divjak se je preselil pred 12 leti na grašičinsko posest v Svečino kot viničar. Poročil je 20 let mlajšo Kristino, s katero je imel enega otroka, ki je pa umrl kmalu po porodu. Divjakova sta imela pri hiši le rejenko. Kristina se je seznanila z nekim moškim, ki se je pred dveh mesecev stalno naselil pri Divjakovih in so postali družinski prepiri nekaj vsakdanjega. Dne 17. septembra sta se zakonca sprla že zgodaj zjutraj, in žena je zagrozila možu, da bo šla od njega. Grožnja je izpolnila in odšla v spremstvu ljubčeka nekam preko meje. Stari Divjak in rejenka sta si sama kuhala in si pripravila močnato jed, od katere je dekletu zavžilo le malo, viničar pa več in je v noči zatem umrl. Rejenka je zavžito izbruhala in ostala pri življenju. Državno pravdnništvo v Mariboru je izdalo za ženo in spremljevalcem tiralico. Sodna komisija je poslala Divjakov želodec in preostale koščke jedi, kateri bi naj bila primešana mišnica, v Ljubljano na preiskavo. — Na podlagi tiralice za beguncema je aretiralo dne 19. septembra avstrijsko orožništvo pri Gamlicu v Avstriji Kristino Divjakovo in njenega ljubimca Nikolaja Kajzerja. Prepeljana sta bila v Gradec, odkoder bosta predana naši oblasti.

Ublitega z zevajočo rano na glavi je našel na poti med Duplekem in Koreno pod Mariborom posestnik Janez Šabeder Janez Kranjca. Orožniki so zaprli več fantov, ki so se v noči pred ubojem prepirali s Kranjcem.

Utopljeno v neznačni mlaki so našli pri Sv. Miklavžu na Dravskem polju Rozalijo Rus, ženo kovača. Gre za samomor.

Požar pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Dne 21. septembra na vse zgodaj je uničil požar posestniku F. Osenjaku pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju: hleve in skedenj, poljsko orodje in pridelke. Zgorele so 4 svinje. V zadnjem trenutku so rešili živino. Škoda znaša 20.000 Din in je le delno krita z zavarovalnino.

Dva požara v ptujski okolici. Posestniku Francu Pihlerju v Gruškovicah je uničil ogenj hišo s pohištvo ter z obleko. Škoda je le delno krita z zavarovalnino. — Posestniku Juliju Cihalu v Spodnji Hajdini je upepelil ogenj skedenj ter hleve. Zavarovalnina je le malenkostna.

Požarna nesreča je obiskala dne 19. septembra posestnika Franca Toplaka iz Pacinja pri Ptuju. Ob Pesnici mu je uničil ogenj stikalnico za bučno olje in ogrodje žage. Nezavarovana škoda znaša 12.000 Din.

Nočni vlomilci so oškodovali Vinka Copaka, brivca v Ptuju, za 2000 Din. Odnegli so mu razno brivsko orodje in pri.

Uboj pred sodiščem. Dne 23. julija sta se podala 23letni Avguštin Pihler in 20letni Matija Pihler iz Očeslavca h Kapeli in od tam v vinotoč posestnika Bračka, kjer je bila zbrana družba fantov. Tej družbi se je pridružila še druga iz Grabonoša in med slednjimi fanti je bil tudi Jožef Mir. Mladi pivci so odšli od Bračka v Smodišev vinotoč in od tam na dom posestnika Iyana Frasa v

Ob 55letnici smrti je bila odkrita spominska plošča dne 24. septembra v Št. Jakobu v Rožu na Koroškem župniku Francu Treiberju, skladatelju vsem znane »Njav čriez jizaro«.

Duhovniške vesti. Župnijo Zavrč je dobil tamošnji provizor g. Konrad Jarh. Župnija Prevorje je bilo podeljena g. Jožefu Presniku, dosedaj župniku pri Št. Mihelu n. Mozirjem. Župnijo Črensovci je dobil g. Matija Zdravec, eks-pozit-kaplan na Hotizi. Za župnika v Vitanju je imenovan g. Alojzij Musi. Prestavljen je bil č. g. kaplan Franc Lasbaher iz Teharij v Vojnik, odkoder